

РАЗСЪРДИ СЕ МАЛКА МОМА

Разсърди се малка мома
на мама си, на татка си,
че си нѣма за коледа,
за коледа, за сурваки;
че си нѣма вити гривни,
вити гривни, шити чехли;
че си нѣма кованъ коланъ,
кованъ коланъ, златенъ герданъ,
да посрѣщне коледари,
коледари, сурвакари.

Разсърди се малка мома,
разсърди се, разплака се,
че подпърши бѣли ржце
и запретна златни скути,

та отвори жѣлти ракли
и извади бѣло брашно;

Па откачи тѣнко сито,
тѣнко сито копринено
и замѣси меко тѣсто,
та си зави превитъ кравай;
превитъ кравай за момцитѣ,
за момцитѣ коледари,
коледари, сурвакари,
да зарадва Божа-майка,
Божа-Майка съ млада-Бога,
да я дари Божа-Майка
вити гривни, шити чехли;
да я дари Божа-Майка
кованъ коланъ, златенъ герданъ.

Виолинко

МОМА И ДУНАВЪ

Ходи мома край Бѣлъ-Дунавъ,
та си мие бѣло лице
и потрива черни очи,
па на Дунавъ тихо дума:

— „Ой, Дунаве, бѣлъ Дунаве,
кога идешъ въ Долньо-село,
въ Долньо-село въ Горньо-краи
да ми носишъ „много здраве“
на моята стара майка;

да и кажешъ и поржчашъ,
да ми прати бѣла риза,
бѣла риза, синьо сукно;
да ми прати шити чехли,
шити чехли, златенъ нанизъ,
че ще ида да посрѣщна
коледари-сурвакари“.

Виолинко